

syn med Finanstilsynet, sådan at vi ikke kommer til at opleve nogen af de lidt kedelige eksempler, der har været på, at det Finanstilsyn, der gerne skulle være moralens vogter, har haft lidt problemer med at udfylde den rolle.

Det er både af SF og Enhedslisten blevet nævnt, at man burde lægge nogle afgifter på handel, for på den måde kunne man måske forhindre nogle af de mere spekulationsprægede handler. Men ved at lægge afgifter på det her område sløver man markedet. I stedet for, at aktørerne på markedet reagerer hurtigt på de informationer, de får, skal de hele tiden sidde og overveje, om det nu kan betale sig set i forhold til, at der skal betales en afgift. Og de eneste, den måde at sløve markedet på gavner, er dårlige politikere. Det gavner de politikere, som ikke forstår at varetage deres opgave, nemlig den opgave at føre en fornuftig økonomisk politik.

Det er næppe nogen overraskelse for Enhedslisten og SF, at vi i Fremskridtspartiet mener, at det er monetarismen, som er den rigtige løsning, og ikke keynesianismen og den fejlagtige ledelse af bl.a. den såkaldte skandinaviske velfærdsmodel, som jo har dokumenteret, at den ikke virker. Keynes tog fejl, og det er man heldigvis ved at erkende de fleste steder, men åbenbart ikke hos SF og Enhedslisten.

Det sidste, jeg vil sige, er, at det dagsordensforslag, der foreligger, jo starter med at konstatere, »at de frie kapitalbevægelser har betydet en kraftig svækkelse af regeringens og Folketingets indflydelse på samfundsøkonomien og medført færre handlemuligheder i den økonomiske politik.«

Se, hvis nu det næste afsnit hed: Derfor siger Folketinget tak – så kunne vi godt have støttet dagsordenen. Men det gør det jo ikke. I stedet ønsker man at lave disse undersøgelser osv., som jeg kraftigt må advare imod.

Vi kan ikke støtte dagsordensforslaget fra Enhedslisten. Vi kan derimod støtte, at ministeren fortsætter med at føre den danske økonomiske politik ud fra den tale, der blev holdt her i dag; så kan det ikke gå helt galt.

Bjørn Elmquist (RV):

For et års tid siden havde jeg en snak med en finansanalytikerovre i London City. Dengang stod dollaren i 6,72 målt i danske kroner, og han sagde til mig: Der sker snart noget med dollaren, den skal 10 pct. ned. Nå, sagde jeg, hvorfor det? Jo, der var forskellige årsager. Jeg spurgte: Er det inflationsfrygten i USA? Er det på grund

af det store handelsunderskud over for Japan? Hvad er det? Nej, sagde han, men jeg kan se på min computer, at nu er det snart 6 måneder siden, vi sidst havde en krise omkring dollaren, og cyklusen siger, at nu må den snart komme igen.

To måneder efter kostede dollaren ikke 6,72 kr., men 6,05 kr., ca. de 10 pct., han sagde.

Så sagde jeg til ham: Jamen hvorfor er der den cyklus? Jo, sagde han, der må ske noget. Things must move! Tingene skal bevæge sig, for ellers bliver der ikke tjent penge.

Det er jo nok det fænomen – så raffineret eller så identificeret, som det nu kan gøres, så klarlagt, som det kan gøres, så profileret, som det kan gøres – Enhedslisten gerne vil have os til at diskutere her i dag. Det er et spændende emne, og jeg tror, at når det først går op for folk, der ellers ikke interesserer sig for eller følger med i pengemarkeder, at sådan er det også – jeg siger ikke kun – bliver mange mennesker fascineret af det, og så har vi alle sammen vores mening om det.

Lad det være sagt med det samme, at i Det Radikale Venstre har vi ikke sympati for den slags aktioner, for den slags bevægelser. Det kan have en skadelig effekt på ganske almindelige menneskers økonomi, jeg kan bare nævne boligfinansieringen, og der kan nævnes mange, mange andre ting: pensionsopsparing osv., men det kan også have og har en gang imellem desværre en meget skadelig virkning på samfundsøkonomien.

Vi har set, hvordan man har været nødt til at gå ud med kraftige forhøjelser, helt eksorbitante forhøjelser, af den korte rente for at prøve at skærme af for den slags spekulation. Med nutidens tekniske muligheder, med edb, hvor man jo bare fodrer sin skærm, sin pc, og så trykker på det bøjede søm dér, så det ryger ud i verdensrummet, så kan der virkelig sendes svimlende beløb i kredsløb omkring Jorden, så man følger det ene valutamarked efter det andet, efterhånden som de lukker op ude i Det Fjerne Østen og så bevæger sig ind mod Mellemøsten og så til Europa og så til USA. Og når de så er ved at lukke derovre i Wall Street og ovre på vestkysten, så kører de videre til Japan.

Så man kan komme op i nogle ganske svimlende udviklinger, som ingen kan mestre. Det er jo sådan set det, der er realiteten i det.

Men så kommer det svære, for hvad er spekulation? Hvad er det for penge, der kører? Det er ikke bare ledig kapital, det er også kapital,